

**Szkolenie w zakresie
bezpieczeństwa i higieny pracy,
pierwszej pomocy przedlekarskiej
i ochrony przeciwpożarowej.**

**Szkolenie okresowe BHP
Wojewódzki Szpital Specjalistyczny
w Olsztynie**

Cel szkolenia

aktualizacja i ugruntowanie wiedzy i umiejętności w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy

podniesienie świadomości i wysokich standardów w firmie, będących bezpośrednim odzwierciedleniem jej wartości i wyróżniających ją na rynku

minimalizacja problemów organizacyjnych związanych z zastąpieniem pracowników, którzy ulegli wypadkom przy pracy lub zrezygnowali z pracy w związku z zaistniałymi wypadkami przy pracy

uniknięcie pozwów sądowych przeciwko firmie i jej pracownikom (KC art. 415. Kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.) oraz zwiększonej liczby kontroli Państwowej Inspekcji Pracy (w tym kar pieniężnych)

Koszty napraw maszyn i urządzeń uszkodzonych podczas wypadków

Przepisy i zasady BHP

Przepisy BHP

wszelkie obowiązujące akty normatywne związane z bezpieczeństwem i higieną pracy

Zasady BHP

niezdefiniowane w prawie, reguły doświadczenia życiowego oraz wynikające z nauki i techniki

Akty prawne w Polsce

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej

ratyfikowane Umowy międzynarodowe i Dyrektywy UE

89/391/EWG (dyrektywa ramowa), 89/654/EWG (miejsca pracy),
89/655/EWG (wyposażenie miejsca pracy), 89/656/EWG (środki ochrony indywidualnej),
90/269/EWG (ręczne przemieszczanie ciężarów)
i 90/27/EWG (urządzenia wyposażone w monitory ekranowe)

ustawy

rozporządzenia

regulacje zawarte w układach zbiorowych pracy, Polskie Normy, akty prawa miejscowego,
regulaminy, procedury i instrukcje obowiązujące na terenie zakładu pracy

Nadzór i kontrola Państwa nad BHP

Konstytucja RP

artykuł 66: „Każdy ma prawo do bezpiecznych i higienicznych warunków pracy”

artykuł 24: „Praca znajduje się pod ochroną RP”

Państwo prowadzi kontrolę i nadzór nad bezpiecznymi i higienicznymi warunkami pracy poprzez:

- Państwową Inspekcję Pracy
- Państwową Inspekcję Sanitarną
- Państwową Straż Pożarną
- Urząd Dozoru Technicznego
- Inspektorat Nadzoru Budowlanego
- Policję
- Inspekcje Ochrony Środowiska
- inne/branżowe

Odpowiedzialność pracodawcy

Art. 207 Kodeksu pracy

odpowiedzialności za stan bezpieczeństwa i higieny pracy w
zakładzie pracy ponosi?
ale też?

Odpowiedzialność pracodawcy

Art. 304. § 1. Pracodawca jest obowiązany zapewnić bezpieczne i higieniczne warunki pracy, o których mowa w art. 207 § 2, osobom fizycznym wykonującym pracę na innej podstawie niż stosunek pracy w zakładzie pracy lub w miejscu wyznaczonym przez pracodawcę, a także osobom prowadzącym w zakładzie pracy lub w miejscu wyznaczonym przez pracodawcę na własny rachunek działalność gospodarczą.

Obowiązki pracodawcy

Art 207 § 2. Pracodawca jest obowiązany chronić zdrowie i życie pracowników przez zapewnienie bezpiecznych i higienicznych warunków pracy przy odpowiednim wykorzystaniu osiągnięć nauki i

techniki. W szczególności pracodawca jest obowiązany:

- 1) organizować pracę w sposób zapewniający bezpieczne i higieniczne warunki pracy,
- 2) zapewniać przestrzeganie w zakładzie pracy przepisów oraz zasad bhp, wydawać polecenia usunięcia uchybień w tym zakresie oraz kontrolować wykonanie tych poleceń,
- 3) reagować na potrzeby w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa i higieny pracy oraz dostosowywać środki podejmowane w celu doskonalenia istniejącego poziomu ochrony zdrowia i życia pracowników, biorąc pod uwagę zmieniające się warunki wykonywania pracy,

Obowiązki pracodawcy

- 4) zapewnić rozwój spójnej polityki zapobiegającej wypadkom przy pracy i chorobom zawodowym uwzględniającej zagadnienia techniczne, organizację pracy, warunki pracy, stosunki społeczne oraz wpływ czynników środowiska pracy,
- 5) uwzględniać ochronę zdrowia młodocianych, pracownic w ciąży lub karmiących dziecko piersią oraz pracowników niepełnosprawnych w ramach podejmowanych działań profilaktycznych,
- 6) zapewniać wykonanie nakazów, wystąpień, decyzji i zarządzeń wydawanych przez organy nadzoru nad warunkami pracy,
- 7) zapewniać wykonanie zaleceń społecznego inspektora pracy.

A ponadto ...

Art. 2071. § 1. Pracodawca jest obowiązany przekazywać pracownikom informacje o:

- 1) zagrożeniach dla zdrowia i życia występujących w zakładzie pracy, na poszczególnych stanowiskach pracy i przy wykonywanych pracach, w tym o zasadach postępowania w przypadku awarii i innych sytuacji zagrażających zdrowiu i życiu pracowników,
- 2) działaniach ochronnych i zapobiegawczych podjętych w celu wyeliminowania lub ograniczenia zagrożeń, o których mowa w pkt 1,
- 3) pracownikach wyznaczonych do:
 - a) udzielania pierwszej pomocy,
 - b) wykonywania działań w zakresie zwalczania pożarów i ewakuacji pracowników.

A ponadto...

Art. 209-1. § 1. Pracodawca jest obowiązany:

- 1) zapewnić środki niezbędne do udzielania pierwszej pomocy w nagłych wypadkach, zwalczania pożarów i ewakuacji pracowników,
- 2) wyznaczyć pracowników do:
 - a) udzielania pierwszej pomocy,
 - b) wykonywania działań w zakresie zwalczania pożarów i ewakuacji pracowników,
- 3) zapewnić łączność ze służbami zewnętrznymi wyspecjalizowanymi w szczególności w zakresie udzielania pierwszej pomocy w nagłych wypadkach, ratownictwa medycznego oraz ochrony przeciwpożarowej.

Obowiązki pracownika – Art 211 KP

- znać przepisy i zasady bezpieczeństwa i higieny pracy oraz wykonywać pracę zgodnie z tymi przepisami
- brać udział w szkoleniu i instruktażu z tego zakresu oraz poddawać się wymagany egzaminom sprawdzającym
- stosować się do wydawanych w tym zakresie poleceń i wskazówek przełożonych
- dbać o należyty stan maszyn, urządzeń, narzędzi i sprzętu oraz o porządek i ład w miejscu pracy
- stosować środki ochrony zbiorowej, a także używać przydzielonych środków ochrony indywidualnej oraz odzieży i obuwia roboczego, zgodnie z ich przeznaczeniem
- poddawać się wstępnym, okresowym i kontrolnym oraz innym zaleconym badaniom lekarskim i stosować się do wskazań lekarskich

Obowiązki pracownika - cd.

- niezwłocznie zawiadomić przełożonego o zauważonym w zakładzie pracy wypadku albo zagrożeniu życia lub zdrowia ludzkiego oraz ostrzec inne osoby znajdujące się w rejonie zagrożenia, o grożącym im niebezpieczeństwie
 - współdziałać z pracodawcą i przełożonymi w wypełnianiu obowiązków dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy
- Obowiązki powyższe ciążą również na innych osobach wykonujących czynności na innej podstawie niż stosunek pracy w zakładzie pracy, w tym na osobach prowadzących na własny rachunek działalność gospodarczą, w zakładzie pracy lub w miejscu wyznaczonym przez pracodawcę lub inny podmiot organizujący pracę

Prawa pracownika

Pracownik ma prawo powstrzymać się od wykonywania pracy (zawiadamiając o tym niezwłocznie przełożonego) jeżeli warunki pracy nie odpowiadają przepisom bezpieczeństwa i higieny pracy i stwarzają bezpośrednie zagrożenie dla jego zdrowia lub życia albo, gdy wykonywana przez niego praca grozi takim niebezpieczeństwem innym osobom

Jeżeli powstrzymanie się od wykonywania pracy nie usuwa zagrożenia pracownik może oddalić się z miejsca zagrożenia po uprzednim zawiadomieniu przełożonego.

Obowiązki osoby kierującej pracownikami – art. 212 Kp

- 1) organizować stanowiska pracy zgodnie z przepisami i zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy;
- 2) dbać o sprawność środków ochrony indywidualnej oraz ich stosowanie zgodnie z przeznaczeniem;
- 3) organizować, przygotowywać i prowadzić prace, uwzględniając zabezpieczenie pracowników przed wypadkami przy pracy, chorobami zawodowymi i innymi chorobami związanymi z warunkami środowiska pracy;
- 4) dbać o bezpieczny i higieniczny stan pomieszczeń pracy i wyposażenia technicznego, a także o sprawność środków ochrony zbiorowej i ich stosowanie zgodnie z przeznaczeniem;
- 5) egzekwować przestrzeganie przez pracowników przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy;
- 6) zapewniać wykonanie zaleceń lekarza sprawującego opiekę zdrowotną nad pracownikami

Prawa pracownika - ochrona pracy kobiet

Art.176 – 189¹ KP

Ochronie zdrowia kobiet w ciąży oraz zapewnieniu właściwej opieki nad dzieckiem służą:

- zakaz zatrudniania kobiet w ciąży w godzinach nadliczbowych i w porze nocnej
- zakaz delegowania kobiet w ciąży poza stałe miejsce pracy, zatrudniania w wymiarze dobowym przekraczającym 8 godzin bez jej zgody
- obowiązek przeniesienia kobiety w ciąży do innej pracy, jeżeli ze względu na stan ciąży nie powinna ona wykonywać pracy dotychczasowej
- prawo do przerw w pracy na karmienie dziecka
- prawo do urlopu macierzyńskiego
- zakaz zatrudniania kobiety opiekującej się dzieckiem do 4 lat, bez jej zgody w innym wymiarze czasu pracy, w godzinach nadliczbowych i w porze nocnej
- zakaz delegowania kobiety opiekującej się dzieckiem w wieku do 4 lat, bez jej zgody, poza stałe miejsce pracy
- prawo do urlopu wychowawczego (bezpłatnego) na opiekę nad dzieckiem
- prawo do zwolnienia z wykonywania pracy, na 2 dni w ciągu roku, dla kobiet wychowujących dzieci w wieku do 14 lat

Z czterech ostatnich uprawnień może korzystać również pracownik (mężczyzna), z tym, że jeżeli oboje rodzice lub opiekunowie są zatrudnieni – z uprawnień może korzystać tylko jedno z nich.

Zmiany w prawie od 7.IX.2019 r.

Przepisy § 1, 2 i 4 stosuje się odpowiednio także do pracownika – ojca wychowującego dziecko lub pracownika – innego członka najbliższej rodziny, w okresie korzystania z urlopu macierzyńskiego, co oznacza, że pracownicy-inni członkowie rodziny również są objęci szczególną ochroną przed rozwiązaniem stosunku pracy – analogicznie do przysługujących pracownikom oraz pracownikom-ojcom wychowującym dziecko i korzystających z urlopu macierzyńskiego. W związku z tym:

- pracodawca nie może wypowiedzieć ani rozwiązać umowy o pracę w okresie korzystania z urlopu macierzyńskiego przez innego członka najbliższej rodziny, chyba że zachodzą przyczyny uzasadniające rozwiązanie umowy bez wypowiedzenia z jej winy (tzw. dyscyplinarka) i reprezentująca pracownika zakładowa organizacja związkowa wyraziła zgodę na rozwiązanie umowy (niniejszej ochrony nie stosuje się do pracownika-innego członka najbliższej rodziny, jeżeli pozostaje w okresie próbnym nieprzekraczającym miesiąca),
- rozwiązanie przez pracodawcę umowy o pracę za wypowiedzeniem w okresie korzystania z urlopu macierzyńskiego przez pracownika- członka najbliższej rodziny może nastąpić tylko w razie ogłoszenia upadłości lub likwidacji pracodawcy.

Zmiany w prawie od 7.IX.2019 r.

Pracownikowi - innemu członkowi najbliższej rodziny, przysługuje prawo do urlopu macierzyńskiego wyjątkowo w czterech sytuacjach:

- gdy matka dziecka, będąca pracownicą albo ubezpieczoną (tj. osobą niebędącą pracownicą, objętą ubezpieczeniem społecznym w razie choroby i macierzyństwa, określonym w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych), legitymuje się orzeczeniem o niezdolności do samodzielnej egzystencji;
- gdy matka dziecka, będąca pracownicą albo ubezpieczoną, przebywa w szpitalu albo innym zakładzie leczniczym podmiotu leczniczego wykonującego działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne, ze względu na stan zdrowia uniemożliwiający jej sprawowanie osobistej opieki nad dzieckiem;
- w przypadku zgonu matki dziecka;
- w przypadku porzucenia dziecka przez matkę.

Przepisy te, na podstawie art. 182^{1g} Kodeksu pracy, stosuje się odpowiednio również do urlopu rodzicielskiego.

Normy dźwigania i przenoszenia ładunków

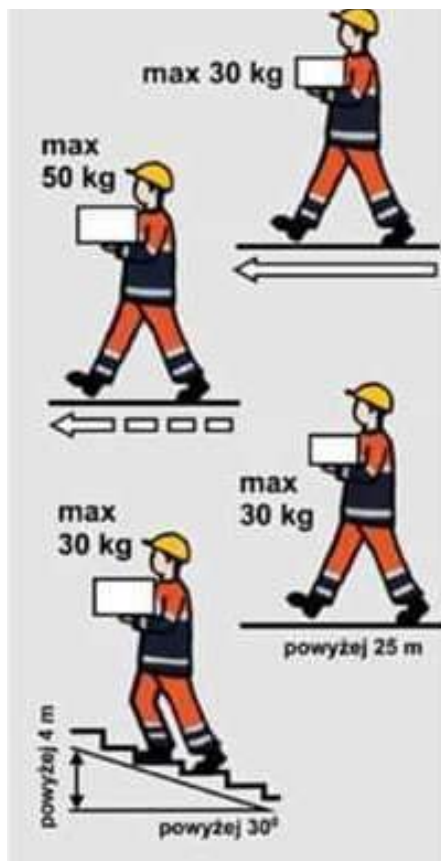
Zostały określone z uwzględnieniem następujących czynników:

- płci pracownika,
- wieku pracownika,
- odległości, na jaką wykonywany jest transport,
- charakteru drogi,
- charakteru pracy.

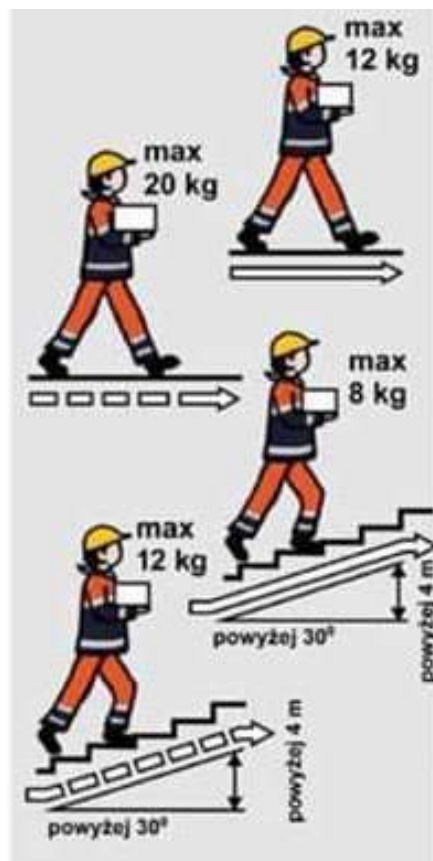
Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 marca 2000 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy ręcznych pracach transportowych zmianą z dnia 25 kwietnia 2017 r. dodano: oraz innych pracach związanych z wysiłkiem fizycznym

Normy dźwigania i przenoszenia ładunków - zmiany

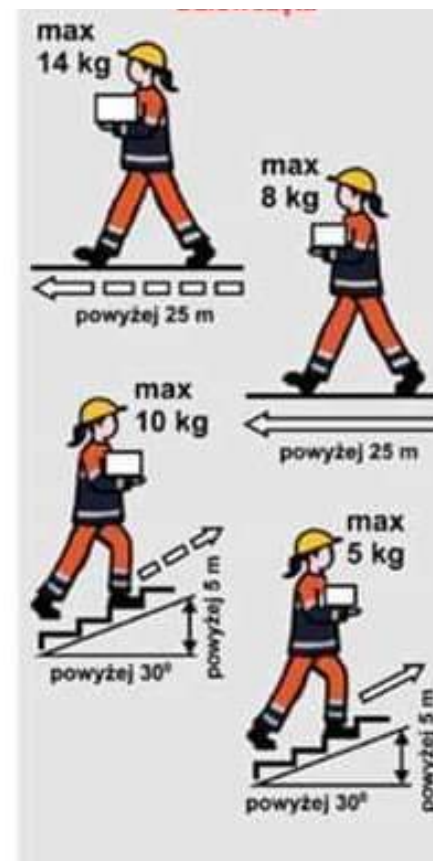
Mężczyźni

Kobiety

Młodociani

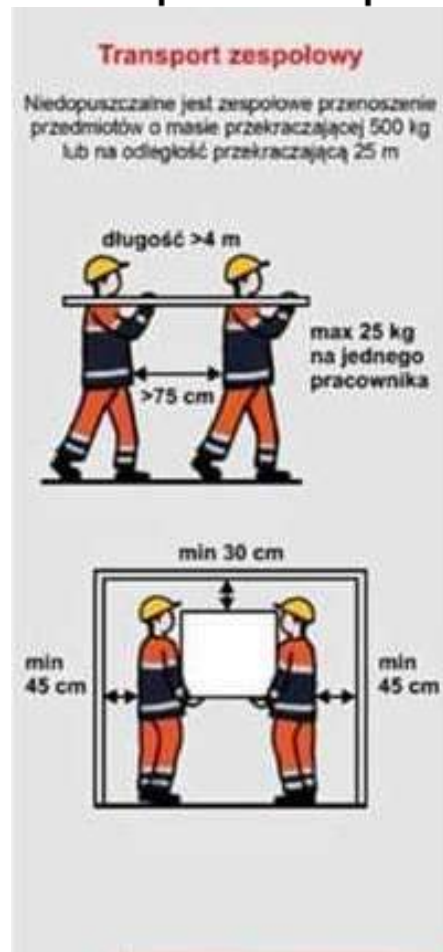

Normy dźwigania i przenoszenia ładunków - zmiany

Transport zespołowy

Kobiety w ciąży

Młodociani

PRAWA PRACOWNIKA

Ochrona pracy kobiet

Dopuszczalne normy dźwigania i przewożenia ciężarów

Masy ciężarów wymienione w tabeli obejmują również masę opakowania lub / i urządzenia transportowego

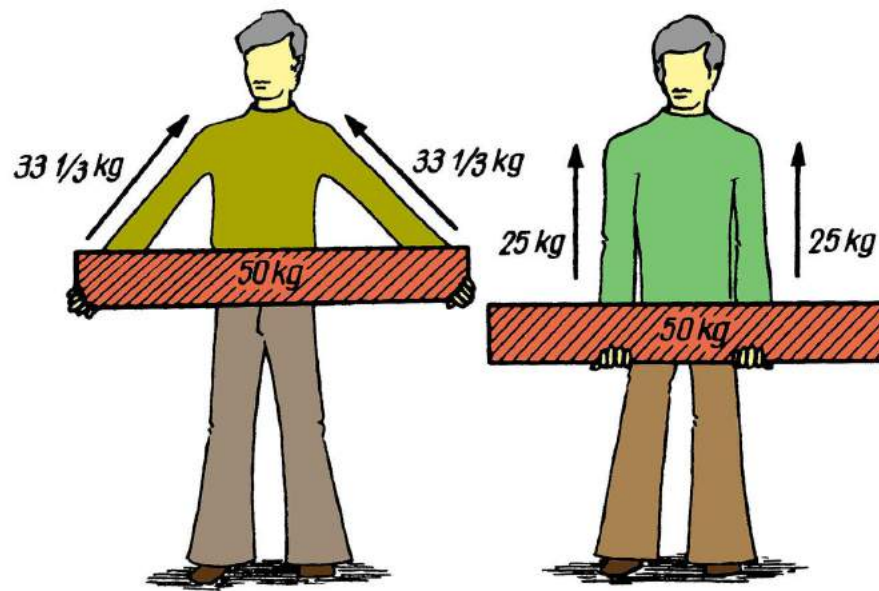
Opis czynności	Normy dla kobiet
Ręczne podnoszenie i przenoszenie ciężarów po powierzchni płaskiej	<ul style="list-style-type: none">➤ 12 kg (praca stała)➤ 20 kg (praca dorywcza)
Ręczne przenoszenie pod górę ponad 30° po pochylniach, schodach)	<ul style="list-style-type: none">➤ 8 kg (praca stała) 12kg<30°➤ 12 kg (praca dorywcza)

Praca stała – obciążenie powtarzalne

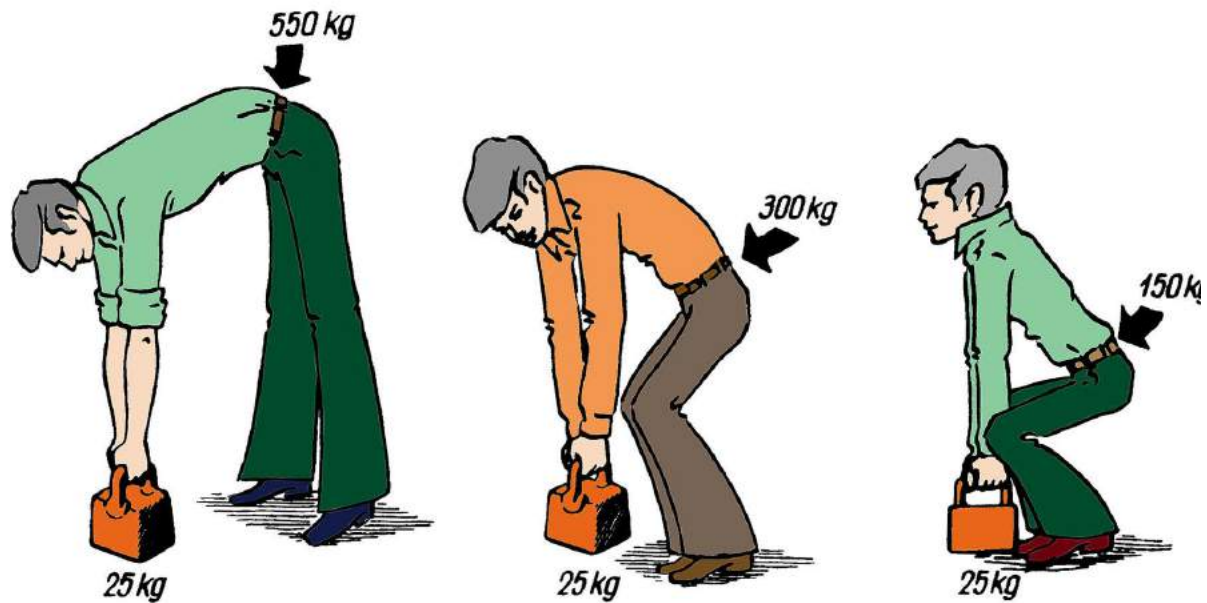
Praca dorywcza – do 4 razy na godzinę

PRZENOSZENIE I PRZEWOŻENIE TOWARÓW PRZEZ MĘŻCZYZN

1. Masa przedmiotów przenoszonych przez jednego pracownika nie może przekraczać:
 - 30 kg – przy pracy stałej,
 - 50 kg – przy pracy dorywczej
2. Niedopuszczalne jest ręczne przenoszenie przedmiotów o masie przekraczającej 30 kg (dla kobiet 12 kg), gdy max kąt nachylenia nie przekracza 30° i na wysokość powyżej 4 m lub na odległość przekraczającą 25 m.
3. Transport ręczny pow. 500 kg jest zabroniony.

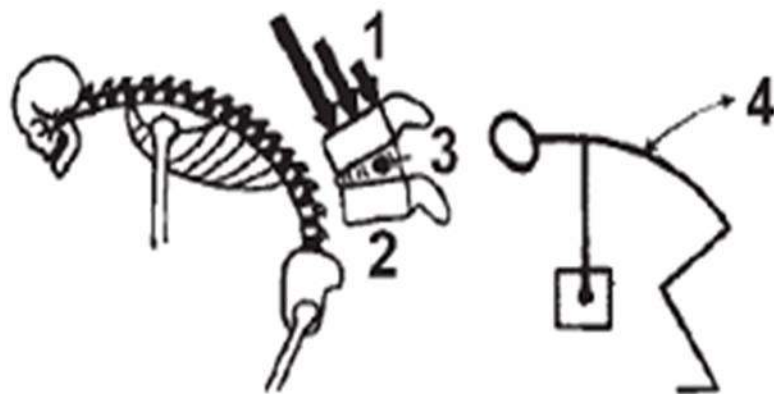

Rys. 30. Z prawej — właściwy sposób dźwigania. Z lewej — niewłaściwe trzymanie przedmiotu niepotrzebnie prowadzi do zwiększenia statycznego obciążenia mięśniowego obu ramion

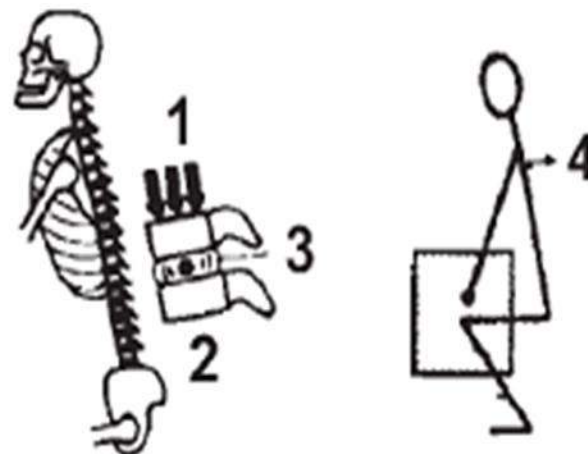

Ręczne prace transportowe

źle

dobrze

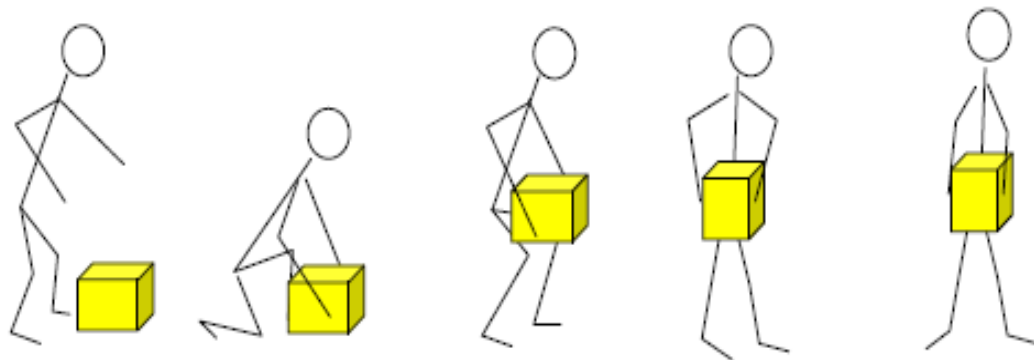
1 – obciążenie
2 – krąg

3 – dysk międzykręgowy
4 – kąt nachylenia

Prawidłowa postawa ciała i usytuowanie ładunku

Przy podnoszeniu ładunku kobiety powinny:

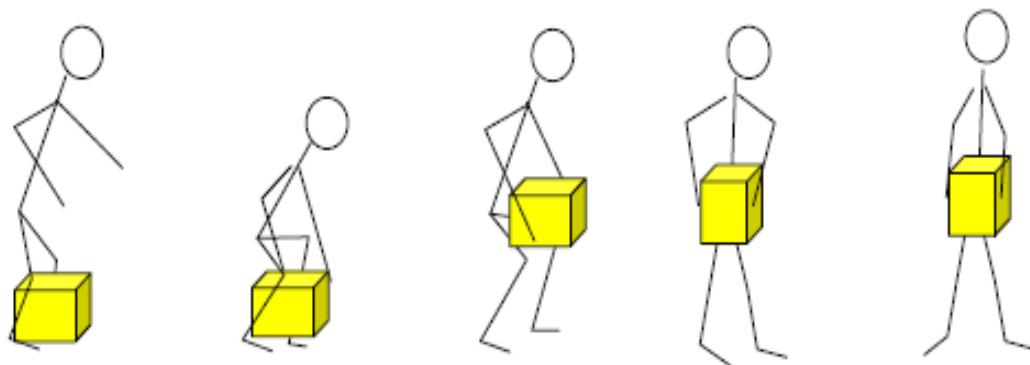
- podejść jak najbliżej przedmiotu,
- przykłąknąć na jednym kolanie tak, żeby jak najściślej przylegało do ładunku, przy czym stopa drugiej nogi powinna znajdować się ok. 30 cm od ładunku,
- uchwycić z obu stron ładunek w taki sposób, żeby nie wysunął się z rąk, podnieść ładunek przez prostowanie nóg, przy czym grzbiet powinien być cały czas wyprostowany.

Prawidłowa postawa ciała i usytuowanie ładunku

Mężczyźni, podnosząc ładunek powinni:

- podejść jak najbliżej ładunku, jeżeli jest to możliwe, okrążyć go, przy czym stopy powinny być lekko rozwane,
- przykucnąć obok podnoszonego ciężaru,
- wyprostować grzbiet i mocno uchwycić ładunek tak aby nie wyslizgnął się z rąk,
- podnosić ładunek przez prostowanie nóg, trzymając go jak najbliżej ciała, przy czym grzbiet powinien być cały czas wyprostowany.

Ocena ryzyka zawodowego

„Pracodawca jest zobowiązany informować pracowników o ryzyku zawodowym, które wiąże się z wykonywaną pracą oraz o zasadach ochrony przed zagrożeniami”. (Art. 226 Kodeksu pracy)

Ryzyko zawodowe, wg interpretacji Ministerstwa Pracy i Polityki Socjalnej, rozumiane jest jako prawdopodobieństwo wystąpienia zagrożeń oraz ich skutków dla zdrowia lub życia pracowników w postaci chorób zawodowych i wypadków przy pracy.

Ocena ryzyka zawodowego

Należy podkreślić, że skutkiem zagrożeń zawodowych mogą być nie tylko wypadki przy pracy czy choroby zawodowe. Za zagrożenia uważa się również katastrofy (wybuchy, nadzwyczajne wpływy substancji toksycznych) i pożary powodujące zniszczenia środków pracy (materiałów, surowców).

Ryzyko zawodowe mogą powodować zarówno źródła zewnętrzne (środowisko naturalne, niezamierzone zmiany w procesach technologicznych) jak i źródła wewnętrzne (wyposażenie techniczne zakładu, sposób użytkowania maszyn).

Substancje niebezpieczne

- Karta charakterystyki substancji niebezpiecznej (ang. *material safety data sheet*) – dokument zawierający opis zagrożeń, które może spowodować określona substancja lub mieszanina chemiczna (czyli preparat), a także podstawowe dane fizykochemiczne na jej temat. Jej podstawowym celem jest informowanie o potencjalnych zagrożeniach związanych z daną substancją (mieszaniną), metodach ich zapobiegania i procedurach jakie należy wykonać w razie wystąpienia skażenia opisywaną substancją (mieszaniną).

- Identyfikacja substancji/mieszanki i identyfikacja przedsiębiorstwa
- Identyfikacja zagrożeń
- W karcie musi być opisany skład chemiczny substancji
- Środki pierwszej pomocy
- Postępowanie w przypadku pożaru
- Niezamierzone uwolnienie do środowiska
- Postępowanie z substancjami oraz ich magazynowanie
- Kontrola narażenia/środki ochrony indywidualnej
- Właściwości fizyczne i chemiczne
- Informacje toksykologiczne i ekologiczne
- Postępowanie z odpadami
- Transport
- Informacje dotyczące przepisów prawnych

Każda substancja niebezpieczna musi mieć Kartę charakterystyki

Karta musi być dostępna dla pracowników

Od 2015 r. w UE funkcjonuje system CLP

- (Classification, Labelling and Packaging — klasyfikacja, etykietowanie i pakowanie)

- wszystkie niebezpieczne mieszaniny i substancje chemiczne muszą być oznaczane wstępnie zdefiniowaną etykietą CLP

Etykiety CLP substancji niebezpiecznych

Wypadek przy pracy - definicja

Nagłość zdarzenia

Przyczyna zewnętrzna

Wypadek przy pracy

**jest to zdarzenie nagle
wywołane przyczyną zewnętrzną
powodujące uraz lub śmierć
pozostające w związku z wykonywaną pracą**

Uraz lub śmierć

Związek z pracą

Wypadek przy pracy - przesłanki

Nagłość zdarzenia

Nagłość zdarzenia oznacza, że jest ono niespodziewane i nieoczekiwane. W przypadku wypadków przy pracy uważa się, że zdarzenie jest nagłe gdy trwa nie dłużej niż jedną zmianę roboczą.

Przesłanka nagłości zdarzenia oznacza, co do zasady, krótkie, momentalne, jednorazowe lub gwałtowne zdarzenie zaistniałe w powiązaniu z co najmniej jedną przyczyną zewnętrzną.

Wypadek przy pracy - przesłanki

Przyczyna zewnętrzna

Przyczyna powodująca uraz lub śmierć pracownika musi być pochodzenia zewnętrznego, nie wynikająca z przyczyn tkwiących wewnątrz organizmu. Przyczynę zewnętrzną wypadku przy pracy stanowi oddziałujący z zewnątrz na organizm pracownika czynnik, który w normalnym przebiegu wydarzeń, w konkretnej sytuacji faktycznej nie powinien wystąpić, a który jednak wystąpił i wywołał uszczerbek na zdrowiu pracownika lub w istotny sposób przyczynił się do jego powstania. Przykłady: porażenie prądem elektrycznym, uderzenie ruchoma lub ostrą częścią maszyny lub przemieszczającego się towaru/materiału, działania wysokiej lub niskiej temperatury, nadmierny wysiłek fizyczny, zatrucie oparami, wypadek komunikacyjny

Wypadek przy pracy - przesłanki

Uraz lub śmierć

Uraz fizyczny lub psychiczny to uszkodzenie tkanek ciała lub/i narządów człowieka w skutek działania czynników zewnętrznych:

- zawał serca, udar mózgu,
- oparzenia, odmrożenia,
- złamania, skręcenia, amputacje,
- utrata słuchu, wzroku, smaku, węchu, dotyku

Wypadek przy pracy - przesłanki

Związek z pracą

Związek z pracą zachodzi, gdy wypadek zdarzył się w miejscu wykonywania pracy, ale również:

- podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności albo poleceń przełożonych,
- podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy nawet bez polecenia,
- w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy

Związku z pracą nie przerywają przerwy w pracy powodowane względami bytowymi (np. przemieszczanie się do stołówki zakładowej), fizjologicznymi ani organizacyjnymi wynikającymi z procesu pracy.

Wypadek przy pracy – wypadek ciężki

Ciężki wypadek przy pracy to wypadek w wyniku którego nastąpiło ciężkie uszkodzenie ciała, powodujące:

- utratę wzroku, słuchu, mowy, węchu,
- całkowita lub częściową niezdolność do wykonywania pracy
- chorobę psychiczną
- trwałe zeszpecenie lub/i zniekształcenie części ciała
- utratę części ciała
- chorobę nieuleczalną lub zagrażającą życiu
- inne uszkodzenie ciała lub rozstrój zdrowia naruszający podstawowe funkcje życiowe

Wypadek przy pracy – wypadek zbiorowy i śmiertelny

Zbiorowy wypadek przy pracy to wypadek w którym w wyniku tego samego zdarzenia (przyczyny zewnętrznej) uległy co najmniej dwie osoby

Śmiertelny wypadek przy pracy to wypadek w wyniku którego uszkodzony zmarł na miejscu zdarzenia lub w okresie do nie przekraczającym 6 miesięcy przy czym jego śmierć była wynikiem zdarzenia wypadkowego

Wypadek przy pracy – wypadek w drodze do lub z pracy/domu

Za wypadek w drodze do pracy lub z pracy uważa się

- nagłe zdarzenie
- wywołane przyczyną zewnętrzną, które
- nastąpiło w drodze do lub z miejsca wykonywania zatrudnienia lub innej działalności stanowiącej tytuł ubezpieczenia
- jeżeli droga ta była najkrótsza i nie została przerwana

Uważa się, że wypadek nastąpił w drodze do pracy lub z pracy, mimo że droga została przerwana, jeżeli przerwa była życiowo uzasadniona i jej czas nie przekraczał granic potrzeby, a także wówczas, gdy droga, nie będąc drogą najkrótszą, była dla ubezpieczonego, ze względów komunikacyjnych, najdogodniejsza.

Droga...

Za drogę do pracy lub z pracy uważa się, oprócz drogi z domu do pracy lub z pracy do domu, drogę do miejsca lub z miejsca:

- innego zatrudnienia lub innej działalności stanowiącej tytuł ubezpieczenia rentowego;
- zwykłego wykonywania funkcji lub zadań zawodowych albo społecznych;
- zwykłego spożywania posiłków;
- odbywania nauki lub studiów.

Uznanie zdarzenia za wypadek w drodze do/z pracy następuje na podstawie:

- oświadczenia poszkodowanego w wypadku, członka jego rodziny lub świadków co do czasu, miejsca i okoliczności zdarzenia wypadkowego,
- informacji i dowodów pochodzących od podmiotów badających okoliczności i przyczyny zdarzenia lub udzielających poszkodowanemu pierwszej pomocy, ustaleń sporządzającego kartę wypadku.

Ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku w drodze do/z pracy dokonuje w karcie wypadku pracodawca (bez obowiązku powoływania zespołu powypadkowego) w stosunku do ubezpieczonych, będących pracownikami.

Pracodawca udziela pracownikowi niezbędnej pomocy w zebraniu dowody, fakty i okoliczności wypadku. W miarę potrzeby pracodawca powinien przeprowadzić dodatkowe postępowanie wyjaśniające we własnym zakresie.

Wypadek przy pracy – schemat postępowania

Własne bezpieczeństwo
Bezpieczeństwo osób w otoczeniu miejsca zdarzenia
Bezpieczeństwo poszkodowanego

Udzielić pierwszej pomocy poszkodowanemu
(wezwanie służb ratunkowych)

Zgłosić wypadek pracodawcy zgodnie z obowiązującą
w zakładzie pracy procedurą

Wszczęcie przez pracodawcę procedury powypadkowej

Wypadek przy pracy – procedura powypadkowa

Zabezpieczyć miejsce wypadku

Zgłosić wypadek do inspektora pracy oraz prokuratury
(wypadek ciężki, zbiorowy lub śmiertelny)

Powołać zespół powypadkowy

Sporządzić protokół powypadkowy

Przekazać protokół do podpisu pracodawcy

Przekazać podpisany protokół poszkodowanemu

Wypadek przy pracy – protokół powypadkowy

14 dni

Po ustaleniu okoliczności i przyczyn wypadku zespół powypadkowy sporządza nie później niż po 14 dniach protokół powypadkowy. Okres ten może być przekroczony tylko w przypadku zaistnienia istotnej przyczyny uniemożliwiającej dotrzymanie tego terminu.

Zespół powypadkowy zapoznaje poszkodowanego (lub jego rodzinę) z treścią protokołu powypadkowego przed przekazaniem go do podpisania przez Pracodawcę. Zespół powypadkowy poucza poszkodowanego (lub jego rodzinę) o możliwości wniesienia uwag co do treści protokołu

Wypadek przy pracy – zatwierdzenie protokołu

5 dni

Zespół powypadkowy przekazuje sporządzony protokół pracodawcy. Pracodawca podpisuje protokół niezwłocznie po jego otrzymaniu ale nie później niż w ciągu 5 dni

Wypadek przy pracy – przekazanie protokołu

Podpisany protokół powypadkowy
Pracodawca przekazuje
poszkodowanemu (lub jego
rodzinie) jednocześnie poucza go o
sposobie i trybie odwołania

Protokół powypadkowy dotyczący
wypadku ciężkiego, śmiertelnego
lub zbiorowego Pracodawca
przekazuje właściwemu
inspektorowi pracy

Wypadek przy pracy – postępowanie z dokumentacją

10 lat

Protokół powypadkowy wraz z pozostałą dokumentacją dotycząca wypadku pracodawca przechowuje przez okres 10 lat, w przypadku wypadku śmiertelnego – 20 lat.

20 lat

Wypadek przy pracy – świadczenia

Z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługują następujące świadczenia:

- zasiłek chorobowy,
- świadczenie rehabilitacyjne,
- zasiłek wyrównawczy,
- jednorazowe odszkodowanie (917zł za 1 pkt% uszczerbku),
- renta z tytułu niezdolności do pracy, w tym renta szkoleniowa,
- renta rodzinna,
- dodatek pielęgnacyjny,
- dodatek do renty rodzinnej - dla sieroty zupełnej,
- pokrycie kosztów leczenia z zakresu stomatologii i szczepień ochronnych oraz zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne w zakresie określonym ustawą

Wypadek przy pracy – brak świadczeń

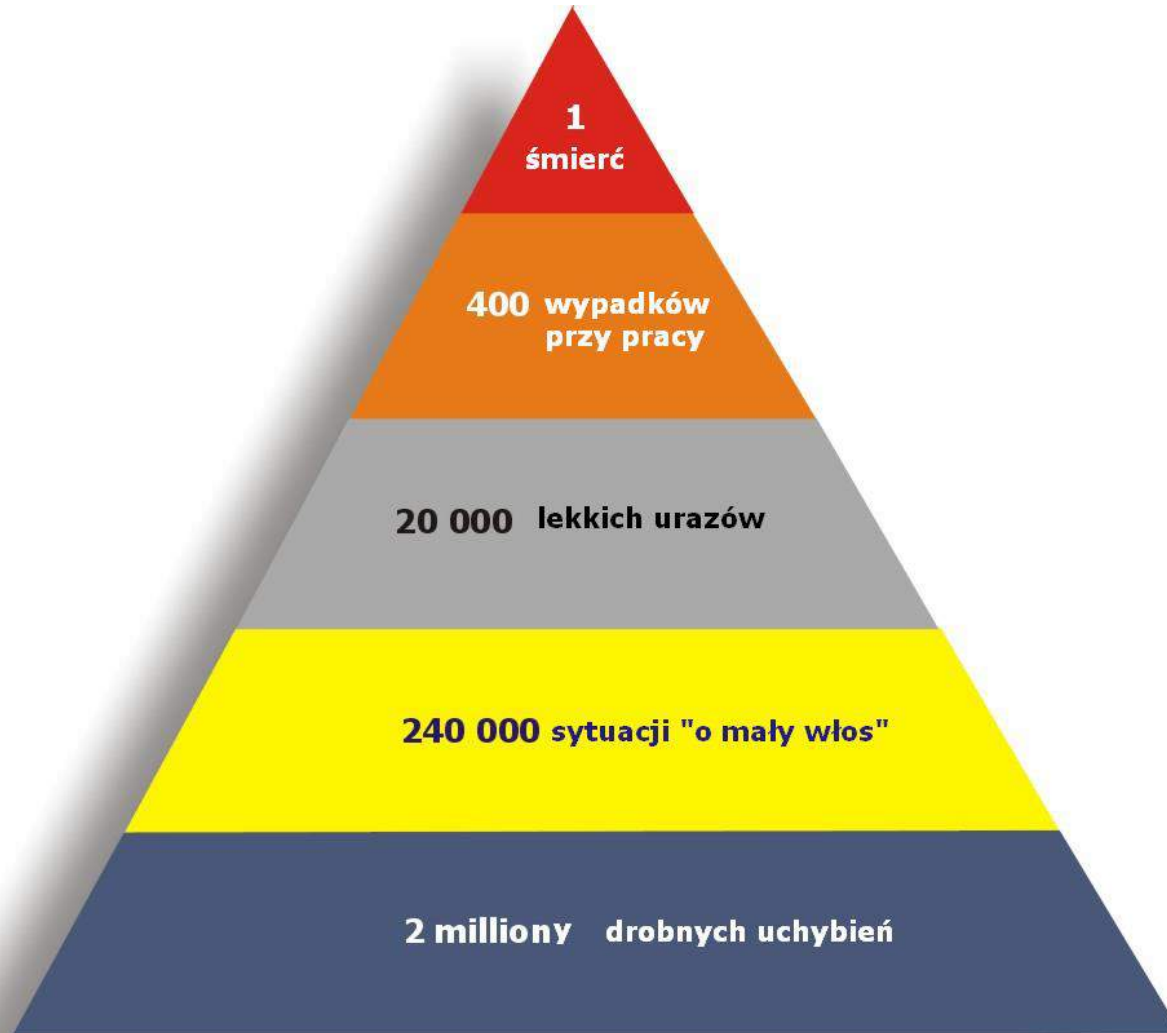
Świadczenia z ubezpieczenia wypadkowego nie przysługują, jeżeli wyłączną przyczyną wypadku było udowodnione naruszenie przez ubezpieczonego przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, spowodowane przez niego umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa.

Świadczenia te nie przysługują również ubezpieczonemu, który będąc w stanie nietrzeźwym albo pod wpływem środków odurzających lub substancji psychotropowych przyczynił się w znacznym stopniu do spowodowania wypadku.

Co powoduje wypadek?

Pamiętaj!

Wypadek jest efektem drobnych uchybień!

I pomoc

Pierwsza pomoc – zespół czynności podejmowanych w celu ratowania osoby w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego wykonywanych przez osobę znajdującą się w miejscu zdarzenia, w tym również z wykorzystaniem udostępnionych do powszechnego obrotu wyrobów medycznych oraz produktów leczniczych (na podstawie Ustawy o państwowym ratownictwie medycznym z 8 września 2006 r. (Dz. U. z 2006 r nr 191, poz. 1410 z późn. zm.) – art. 3, ust. 7.

I pomoc

Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny, art. 162.

Nieudzielenie pomocy

§ 1. Kto człowiekowi znajdującemu się w położeniu grożącym bezpośrednim niebezpieczeństwem utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu nie udziela pomocy, mogąc jej udzielić bez narażenia siebie lub innej osoby na niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 2. Nie popełnia przestępstwa, kto nie udziela pomocy, do której jest konieczne poddanie się zabiegowi lekarskiemu albo w warunkach, w których możliwa jest niezwłoczna pomoc ze strony instytucji lub osoby do tego powołanej.

I pomoc

ponieważ 70 %
przypadków
zatrzymania akcji
serca ma miejsce
poza szpitalem

resuscytacja
oddechowo-
krążeniowa zwiększa
możliwość przeżycia
poszkodowanego

ponieważ 70 %
tego typu
wypadków ma
miejsce w domu

ponieważ w 30%
przypadków
próbowano udzielić
pierwszej pomocy

**Dlaczego powinniśmy
uczyć dzieci pierwszej
pomocy**

ponieważ w 50 %
przypadków są
jacyś świadkowie,
którzy mogą
pomóc

Pracodawca jest zobowiązany zapewnić pracownikom sprawnie funkcjonujący system pierwszej pomocy w razie wypadku oraz środki do udzielania pierwszej pomocy.

W szczególności pracodawca powinien zapewnić apteczki I pomocy w poszczególnych łatwo dostępnych miejscach.

Co powinna zawierać apteczka?

Powiadamianie o wypadku

112 Europejski Numer Alarmowy
Centrum Powiadamiania Ratunkowego (CPR)
998 Straż Pożarna

Co należy podać w zgłoszeniu:

1. Dokładne miejsce zdarzenia (miasto, ulicę, numer budynku),
2. Krótki opis zastanej sytuacji,
3. Podać liczbę osób poszkodowanych oraz opisać ich stan (czy są przytomni, czy oddychają, jakie odnieśli obrażenia, jakiej udzielono im pomocy),
4. Podaj imię i nazwisko oraz numer telefonu, z którego wykonano rozmowę,
5. Czekaj na ewentualne pytania ze strony służb ratunkowych.

Pamiętaj!

Nie odkładaj słuchawki do póki nie usłyszysz takiej komendy.
Nie wyłączaj komórki. Osoba, z którą się kontaktowałeś może do Ciebie oddzwonić.

System Powiadamiania Ratunkowego

SPR składa się z centrów powiadamiania ratunkowego, tworzących jednolity system do obsługi zgłoszeń alarmowych, kierowanych do numerów alarmowych 112, 997, 998 i 999 umożliwiający przekazanie zgłoszenia alarmowego w celu zaangażowania właściwych zasobów ratowniczych. W ramach SPR mogą też być obsługiwane:

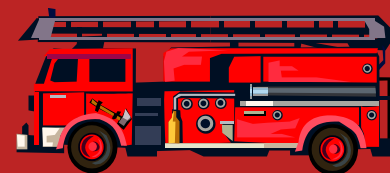
- 991 – pogotowie energetyczne
- 992 – pogotowie gazowe
- 993 – pogotowie ciepłownicze
- 994 – pogotowie wodnokanalizacyjne
- 987 – centrum zarządzania Kryzysowego

Numery alarmowe podmiotów, do których zadań należy ochrona życia, zdrowia, bezpieczeństwa i porządku publicznego, mienia lub środowiska działa z zastosowaniem zasady wzajemnej zastępowalności centrów w razie miejscowej awarii systemu teleinformatycznego bądź jego przeciążenia

SZKOLENIE Z ZAKRESU OCHRONY PRZECIWPÓŻAROWEJ

Zjawisko pożaru

WARUNKI POWSTAWANIA POŻARU

**Czy wiesz jak zachować się w
sytuacji zagrożenia?**

Czy znasz te oznaczenia?

Drogi ewakuacyjne

Kierunek do wyjścia
drogi ewakuacyjnej

Drogi ewakuacyjne
i wyjścia ewakuacyjne,
a także ich trasy,
powinny być
oznakowane w sposób
dobrze widoczny i
trwały.

Znaki ewakuacyjne i ochrony przeciwpożarowej powinny być wykonane materiałów fotoluminescencyjnych, jeśli nie jest konieczne zastosowanie oświetlenia awaryjnego.

Oznakowanie bezpieczeństwa

Znaki ewakuacyjne (PN-92/N-01256-02)

CZY ZNASZ MIEJSCE ZBIÓRKI NA WYPADEK EWAKUACJI???

Oznakowanie bezpieczeństwa

Ochrona przeciwpożarowa

Uruchamianie ręczne

Alarmowy sygnalizator akustyczny

Telefon do użycia w stanie zagrożenia

Gaśnica

Zestaw sprzętu pożarniczego

Hydrant wewnętrzny

Przeciwpożarowy
wyłącznik prądu

Przeciwpożarowy wyłącznik prądu

Droga
pożarowa

Droga pożarowa

Drabina pożarowa

Niebezpieczeństwo pożaru
- Materiały łatwo zapalne

Niebezpieczeństwo pożaru
- Materiały utleniające

Niebezpieczeństwo pożaru
- Materiały wybuchowe

Kategorie pożarów i środki gaśnicze

Podział na grupy pożarów

Do kwietnia 2006 grupa E obejmowała pożary grup A, B, C i D w pobliżu urządzeń elektrycznych.

W niektórych krajach (w Polsce też) wyróżnia się także grupę F – tłuszcze i oleje spożywcze.

Natomiast w USA stosuje się inny podział na grupy:

A – ciała stałe,

B – ciecze i gazy palne,

C – pożary grup A i B w pobliżu urządzeń pod napięciem,

D – metale palne,

K — tłuszcze spożywcze w urządzeniach kuchennych.

Zakres stosowania środków gaśniczych

Grupa pożaru	Rodzaj palącego się materiału i sposób jego spalania	Typy gaśnic przenośnych
	<p>Pożary ciał stałych pochodzenia organicznego, (grupa pożaru A), przy spalaniu których obok innych zjawisk powstaje zjawisk żarzenia np.: drewno, papier, węgiel, słoma, tworzywa sztuczne, tekstylia, itp..</p>	<ul style="list-style-type: none"> ➤ gaśnice proszkowe z proszkiem gaszącym ABC; ➤ gaśnice płynowe z dodatkowym roztworem środka; ➤ gaśnice pianowe.
	<p>Pożary cieczy palnych i substancji stałych, topiących się wskutek ciepła wytwarzającego się podczas pożaru (grupa pożaru B), np.: benzyna, tłuszcze, farby, oleje, smoła, rozpuszczalniki, itp.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ➤ gaśnice CO₂; ➤ gaśnice proszkowe z proszkiem gaszącym ABC; ➤ gaśnice proszkowe z proszkiem gaszącym BC; ➤ gaśnice pianowe; ➤ gaśnice płynowe z dodatkowym wodnym roztworem środka;
	<p>Pożary gazów, (grupa pożaru C), np.: acetylen, butan, metan, propan, wodór, gaz ziemny i miejski, itp..</p>	<ul style="list-style-type: none"> ➤ gaśnice proszkowe z proszkiem gaszącym ABC; ➤ gaśnice proszkowe z proszkiem gaszącym BC.
	<p>Pożary metali (grupa pożaru D), np.: aluminium, sód, potas, lit, magnez i ich związki.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ➤ gaśnice proszkowe z proszkiem gaszącym metale.
	<p>Pożary tłuszczów i olejów w urządzeniach kulinarnych</p>	<ul style="list-style-type: none"> ➤ gaśnice płynowe np. do pożarów typu AF (środek gaśniczy FETTEX)

<i>Tłuszcz</i>	<i>Temp. dymienia °C</i>	<i>Temp. zapłonu °C</i>
<i>olej z awokado</i>	<i>270</i>	<i>315</i>
<i>klarowane masło</i>	<i>250</i>	<i>-</i>
<i>oliwa z oliwek</i>	<i>240</i>	<i>315</i>
<i>olejsojowy</i>	<i>235</i>	<i>330</i>
<i>olejsłonecznikowy</i>	<i>235</i>	<i>275</i>
<i>olej z orzeszków ziemnych</i>	<i>230</i>	<i>330</i>
<i>olej kukurydziany</i>	<i>230</i>	<i>335</i>
<i>olej rzepakowy</i>	<i>225</i>	<i>275</i>
<i>olej z orzecha laskowego</i>	<i>220</i>	<i>315</i>
<i>extra virgin oliwa</i>	<i>210</i>	<i>315</i>
<i>smalec</i>	<i>200</i>	<i>240</i>
<i>olej napędowy</i>	<i>-</i>	<i>55</i>

Zasady rozmieszczania sprzętu gaśniczego

- ✓ Sprzęt powinien być umieszczony w miejscach łatwo dostępnych, widocznych, przy wejściach i klatkach schodowych, przy przejściach i korytarzach, przy wyjściach na zewnątrz pomieszczeń.
- ✓ W obiektach wielokondygnacyjnych sprzęt należy rozmieszczać w tych samych miejscach na każdej kondygnacji, jeżeli istniejące warunki na to pozwalają.
- ✓ Do sprzętu powinien być zapewniony dostęp o szerokości co najmniej 1 m.
- ✓ Odległość dojścia do sprzętu nie powinna być większa niż 30 m.
- ✓ Sprzęt należy umieszczać w miejscach nienarażonych na uszkodzenie mechaniczne oraz działanie źródeł ciepła.

OCHRONA PRZECIWPÓŻAROWA

Sprzęt gaśniczy (oznakowanie):

□ Podręczny sprzęt gaśniczy – urządzenia, przy pomocy których można przystąpić do natychmiastowej akcji gaszenia pożaru.

1. Gaśnice – przenośne urządzenia, których masa całkowita nie powinna przekraczać 20 kg, po uruchomieniu samodzielnie wyrzucają środek gaśniczy na skutek działania ciśnienia gazu (młotowe, proszkowe, śniegowe, pianowe).

2. Koc gaśniczy – płachta tkaniny z włókna szklanego o powierzchni ok. 2 m², całkowicie niepalna. Działanie koca gaśniczego polega na tłumieniu pożaru przez odcięcie dopływu powietrza do palącego materiału.

3. Agregat gaśniczy – sprzęt gaśniczy mający zapas środków gaśniczych ponad 20 kg, wyposażony w urządzenia umożliwiające natychmiastowe prowadzenie akcji gaśniczej.

4. Hydrant wewnętrzny – to zawór wodny zainstalowany na wewnętrznej sieci wodociągowej, obudowany szafką i wyposażony w wąż tłoczony zakończony prądownicą wodną. Do obsługi hydrantu potrzebne są 2 osoby.

OCHRONA PRZECIWPÓŻAROWA

Środki gaśnicze:

❑ Woda – podstawowy środek gaśniczy, charakteryzujący się dobrymi właściwościami chłodzenia – wylana na palące się ciało pobiera duże ilości ciepła i sam ogrzewając się oziębia je do temperatury uniemożliwiającej dalsze palenie. Para wodna ma działanie tłumiące. Wodą gasimy pożary grupy A.

Uwaga: Wodą nie wolno gasić urządzeń pod napięciem elektrycznym, ciał reagujących z wodą (np. sól, potas, karbid, wapno palone), cieczy palnych jak benzyna, nafta, oleje, tłuszcze (woda opada na dno zbiornika powodując gromadzenie pary wodnej i wzrost ciśnienia co prowadzi do wyrzutów cieczy na zewnątrz zbiornika).

❑ Piana gaśnicza – jej działanie to odcięcie dostępu tlenu do źródła ognia (działanie tłumiące). Jest złym przewodnikiem ciepła i może być wykorzystywana jako zabezpieczenie materiałów zagrożonych pożarem. Pianą gasimy pożary grup A i B.

Uwaga: Nie wolno gasić pianą urządzeń pod napięciem elektrycznym oraz materiałów reagujących z wodą.

❑ Dwutlenek węgla – produkt całkowitego spalania węgla, a więc środek niepalny. Dwutlenek węgla jest cięższy od powietrza, obniża stężenie tlenu w otaczającej ogień atmosferze (działanie tłumiące). Dwutlenek węgla po gwałtownym rozprężeniu do ciśnienia atmosferycznego zestala się w masę podobną do śniegu i silnie oziębia się do ok. $-78,5^{\circ}\text{C}$. Dwutlenek węgla może gasić pożary grup B i C.

Uwaga: Nie wolno gasić węgla kamiennego, siarki, metali lekkich, wodoru oraz palącej się odzieży na ludziach.

❑ Proszki gaśnicze – służą do gaszenia pożarów grup A, B i C. Pod wpływem wysokiej temperatury proszek wytwarza szklaną warstwę na powierzchni gaszonego materiału odcinając dopływ tlenu.

TYPY GAŚNIC

Gaśnice wodne mgłowe.

ZALETY:

- minimalizują szkody powstałe podczas gaszenia pożaru, nie pozostawiają śladów, nie niszczą ważnych dokumentów oraz urządzeń precyzyjnych, mają szeroki zakres stosowania, mogą gasić nawet tłuszcze w urządzeniach gastronomicznych pod napięciem (do 1kV przy zachowaniu minimalnej odległości od gaszonego urządzenia 1 m),
- w pełni wykorzystane właściwości gaśnic będą przy zabezpieczeniu nimi pomieszczeń w obiektach zabytkowych, wystawowych oraz muzealnych, mają zastosowanie m.in. w budynkach produkcyjno-magazynowych, archiwach, galeriach, szpitalach, biurach, szkołach oraz szerokie zastosowanie w gastronomii i kuchniach domowych,
- można stosować je do gaszenia ubrań na ludziach, np. w przypadku zakleszczenia ofiar w samochodzie po wypadku,
- są ekologiczne – gasi zatomizowana woda zdemineralizowana,
- możliwość czasowego przerwania gaszenia,
- można gasić nimi również pożary cieczy palnych,
- są łatwe w użyciu, nie powodują odrzutu.

DZIAŁANIE:

- Wyciągnąć zawleczkę bezpieczeństwa;
- Nacisnąć dźwignię;
- Skierować zawór na źródło ognia naciskając dźwignię.

ZASTOSOWANIE:

- pożary grupy A, B, C, F oraz urządzenia pod napięciem z odległości min. 1 m.

TYPY GAŚNIC

Gaśnice pianowe. Agregaty pianowe.

ZALETY:

- ❑ Zapewnia szybkie chłodzenie przez skroplenie środka w kontakcie z pożarem;
- ❑ Tworzy powłokę odcinającą wydzielanie par palnych cieczy i uniemożliwia ponowne zapalenie;
- ❑ Może być użyta do gaszenia urządzeń elektrycznych, jeżeli posiadają informacje od dopuszczenia.

ZASTOSOWANIE:

- ❑ pożary grupy A, B.

DZIAŁANIE:

- ❑ Wyciągnąć zawleczkę bezpieczeństwa;
- ❑ Nacisnąć dźwignię;
- ❑ Skierować zawór na źródło ognia naciskając dźwignię.

PRZECIWWSKAZANIA:

- ❑ Nie gasić:
 - ciał reagujących z wodą, jak np. sól, potas, karbol, wapno;
 - ciał palących się w postaci żaru w wysokich temperaturach.

TYPY GAŚNIC

Gaśnice śniegowe. Agregaty śniegowe.

ZALETY:

- Środek gaśniczy nie wymaga do uwolnienia czynnika wyzwalającego;
- Działa tłumiąco wypychając tlen gazem obojętnym;
- Nie pozostawia śladów po użyciu;
- Stosuje się do gaszenia urządzeń pod napięciem.

ZASTOSOWANIE:

- Pożary grupy A, B i C oraz urządzenia i instalacje pod napięciem do 1 kV z odległości 1 m.

PRZECIWWSKAZANIA

- Nie wolno gasić:
 - pożarów siarki, węgla, metali lekkich, materiałów, obok których są związki cyjanków;
 - palących się ludzi;
 - silnie rozgrzanych elementów konstrukcji urządzeń.

DZIAŁANIE

- Wyciągnąć zawleczkę;
- Nacisnąć dźwignię uwalniającą CO₂;
- Wydajność kontrolować zaworem.

TYPY GAŚNIC

Gaśnice proszkowe. Agregaty proszkowe.

ZALETY:

- Nietoksyczność, neutralność;
- Duża zdolność penetracji ognia, chłodzenie i tworzenie warstwy izolacyjnej przed ogniem;
- Możliwość gaszenia urządzeń elektrycznych;
- Proszki fosforanowe posiadają zwiększoną odporność na wilgotność, wstrząsy i gaszą pożary grupy A;
- Gasi skutecznie pożary gazów.

DZIAŁANIE

- Wyciągnąć zawleczkę bezpieczeństwa;
- Nacisnąć dźwignię;
- Uwolniony proszek i jego wydajność kontroluje się zaworem.

PRZECIWWSKAZANIA

- Nie powinno się gasić części ruchomych maszyn, komputerów i sprzętu elektronicznego.

ZASTOSOWANIE:

- Proszki fosforanowe gaszą pożary grupy A, B, C;
- Proszki węglanowe gaszą pożary grupy B, C;
- Urządzenia elektryczne pod napięciem do 1 kV;
- Pożary grup D (proszek D).

Dziękuję za uwagę

Promyk Consulto Paweł Pogorzelski

16-075 Zawady ul. Akacyjowa 24

www.promykconsulto.pl

888050176, pawelzawady@wp.pl